

9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ:
ΕΛΠΙΔΕΣ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΣΥΝΤΡΙΜΙΑ

Τρίτη 20 Μαρτίου 2007
Αρ. φύλλου 203

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΡΑΚΟΡ, ΣΤΗΚΑΝΑ, ΤΡ
ΣΕΚΑΝΣ, ΠΟΣΤ, ΤΡ
ΖΟΥΜ, ΓΚΡΟ ΠΛΑΝ
ΒΕΡΤΙΚΑΛ, ΣΟΥΠΕΡ
ΜΟΤΕΡ, ΡΕΛΑΝΤΙ,
ΤΕΛΕΣΙΝΕ, ΠΟΖΙΤΙΦ
ΝΤΕΚΟΥΠΑΖ, ΚΑΣΤ
ΡΕΦΛΕΚΤΕΡ, ΦΛΑΣ
ΚΟΠΙΑ ΖΕΡΟ, ΝΕΤ,

κινηματογράφος σε απλά ελληνικά

Από την τελετή έναρξης θα μου έμεινε μάλλον, αφού στα σφυρίγματα και τα χειροκροτήματα των θεατών για τη Νάταλι των Dixie Chicks προστέθηκαν και τα δικά μου. «Μια ξανθιά έβαλε τον Μπους στη θέση του. Πανέξυπνη είναι, και τόσο όμορφη». Ατάκα ενθουσιασμένου νεαρού από πίσω μου. Ανοιχτόχρωμη κι εγώ, θέλω να του πω ότι οι ξανθές δεν είναι μόνο για ανέκδοτα, αλλά απλά χαμογελάω ικανοποιημένη στο κάθισμά μου. Ο ενθουσιασμός από την ταινία ανοίγει απ' ό,τι φαίνεται και την όρεξη, γιατί στη δεξίωση που ακολουθεί στο Δωμάτιο με Θέα ο μπουφές ανανεώνεται ασταμάτητα. Κι όσοι χορεύουν στους ρυθμούς που σκορπιάει η τζαζ μπάντα, σίγουρα δεν είναι για να χάσουν τις θερμίδες από τα καναπεδάκια.

Κι όμως, σ' αυτό το φεστιβάλ πολλά μπορούν να συμβούν. Όπως το να βλέπεις τις φωτογραφίες της Tierney Gearon με ανοιχτό το στόμα και ξαφνικά να παρατηρείς δίπλα σου τον κ. Γιώργο Χωραφά να κάνει το ίδιο (αλλά με κλειστό). Η ντροπή μου έφυγε όταν τον άκουσα να λέει ότι η έκθεση τον έχει συνταράξει. Κι αυτόν, και μένα, και όλους όσοι παραβρέθηκαν στα εγκαίνιά της το Σάββατο στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Μόνο η ίδια η Gearon έλειπε, όμως δεν υπάρχει κανείς που να μην καταλαβαίνει ότι ακόμα και μια προκλητική φωτογράφος βάζει πάνω από ένα υπερατλαντικό ταξίδι τον μικρό γιο της που αρρώστησε ξαφνικά.

Αδιαμφισβήτητη πρωταγωνίστρια του τριμέρου που μόλις πέρασε η Barbara Korple. Παρουσίασε την ταινία της στην έναρξη γεμάτη ενέργεια και ζωντάνια και το σαββατοκύριακο τριγύρισε σε όλη την πόλη. Τα ουζερί της Θεσσαλονίκης την ενθουσίασαν, εκεί όμως που πραγματικά έπαθε την πλάκα της ήταν όταν είδε την Καμάρα και τα «ραντεβού» της. «Στην Αμερική ο κόσμος δίνει ραντεβού μόνο στα Starbucks», μου μετέφερε έγκυρη πηγή ότι την άκουσε να λέει. Ο δε σύζυγός της αναρωτήθηκε αν ο μελαμψός κύριος που πουλούσε πατάτες στην καρότσα του και το διαλαλούσε είναι κάτι αντίστοιχο με τις προσευχές που ακούγονται από τους μιναρέδες των μουσουλμάνων. Θα τους τρελάνουμε τους ανθρώπους! Αλλά κι αυτοί δεν πάνε πίσω, αφού η δις βραβευμένη με Όσκαρ ξέρεις τι ήθελε να αγοράσει ως σουβενίρ από την πόλη μας; Αν φαντάστηκες κάτι που απεικονίζει την Καμάρα, τον Λευκό Πύργο ή κάποιο άλλο ιστορικό σημείο έπεσε έξω. Γιατί η κ. Korple αγόρασε πλακάκια! Ελπίζω μόνο η βαλίτσα της να μην περιέχει και άλλα τέτοια 'ελαφριά' αντικείμενα, γιατί θα κοπεί η μέση όποιου τη μεταφέρει!

ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΜΕ ΒΓΑΖΕΙ ΠΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ. ΟΙ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΕΣ. ΟΙ ΒΟΛΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΙ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΜΕ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ. ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΤΙ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΙ ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΕΚΤΟΣ ΙΣΩΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΣΤΗΝ ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΤΑΣΩ ΣΤΟ ΙΕΚ ΑΚΜΗ. ΠΟΡΩΘΗΚΑ ΜΗΠΩΣ; ΝΑΙ.

Τη Δευτέρα στο masterclass της έδωσε ρέστα. Ακόμη κι αν κάποιος διαφωνούσε μαζί της για τη θεματολογία ή τον τρόπο που γύρισε π.χ. ένα συγκεκριμένο φιλμ, κανείς δεν μπόρεσε ν' αμφισβητήσει το πάθος της για το ντοκιμαντέρ και την καταγραφή της αλήθειας.

Εννοείται ότι τσέκαρα από τους πρώτους την αίθουσα του ΙΕΚ Ακμή, που είναι καινούργια για τα φεστιβαλικά δεδομένα. Οκ, στην αρχή είχε αρκετή ζέση. Αλλά σ' αλήθεια δεν μ' ένοιαζε. Όταν βλέπεις ταινίες όπως το «Ντροπή», τότε το βλέμμα σου δεν ξεκολλάει από την οθόνη. Νιώθεις ντροπή, αλλά δεν ξέρεις γιατί. Που δεν μπορείς ν' αντιδράσεις ίσως...Ο νεαρός δίπλα μου κάνει με το χέρι του αέρα, αλλά όταν τελειώνει η ταινία έχει το βλέμμα «εδώ γίνονται τέτοια πράγματα κι εγώ διαμαρτύρομαι για τη ζέση». Τις επόμενες μέρες κανείς δεν διαμαρτύρεται για τίποτα. Την Κυριακή το απόγευμα, ο Σωτήρης Δανέζης ανάβει τοιγάρο έξω από την αίθουσα μετά την προβολή της ταινίας του και ευχαριστεί τους θεατές που τον συγχαίρουν. Δεν προλαβαίνω να του πω ότι εγώ είμαι αυτή που τον ευχαριστώ για όσα μας δείχνει.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

1. Η διεύθυνση του ΙΕΚ «ΑΚΜΗ» είναι Τσιμισκή 14
2. Το κείμενο της Μπάρμπαρα Κοπλ ήταν της Κύας Τζήμου
3. Η ημερίδα του Δικτύου Ελληνικού Ντοκιμαντέρ θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης» στο Λιμάνι, την Τετάρτη 21 Μαρτίου στις 14:00

ΤΙΡΝΕΪ ΓΚΙΡΟΝ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΤΖΩΡΤΖΙΑ, Η ΤΙΡΝΕΪ ΓΚΙΡΟΝ ΤΑΞΙΔΕΨΕ ΩΣ ΜΟΝΤΕΛΟ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΚΑΠΟΥ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΑΣΑΡΕΛΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΨΗΛΟΤΑΚΟΥΝΕΣ ΓΟΒΕΣ, ΟΙ ΠΟΛΑΡΟΙΝΤ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ CATWALKS ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΡΕΨΕ ΝΑ ΣΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΚΑΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ. Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΞΕΤΥΛΙΓΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ. Η ΑΜΦΙΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΑΠΟ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΩΣ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ 9ΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ.

Η δουλειά σου προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις στην πρώτη της έκθεση, το 2001 στο Λονδίνο. Αυτή η αντίδραση πιστεύεις ότι επισκίασε τη δυναμική του έργου σου;

Οι αντιδράσεις ήταν εξαιρετικά ενοχλητικές και μ' έκαναν να εκθέσω τον εαυτό μου ακόμη παραπέρα. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που δέχτηκα να με κινηματογραφήσουν. Ακριβώς επειδή ένιωθα ότι δεν είχα τίποτα να κρύψω.

Ποιες είναι οι πηγές έμπνευσης της τρέχουσας δουλειάς σου και πώς άλλαξε η φύση της στη διάρκεια των χρόνων;

Κατ' αρχάς ξεκίνησα ως «εμπορική» φωτογράφος αλλά μετά από ένα διάστημα αυτό με κούρασε. Σταμάτησα να φωτογραφίζω για κάνα δυο χρόνια και όταν έπιασα ξανά την κάμερα, τη χρησιμοποίησα για να εξερευνήσω την ψυχή μου και να κατεργαστώ τα συναισθήματά μου, αλλά και θέματα που με απασχολούσαν από την παιδική μου ηλικία. Οι φωτογραφίες μου έγιναν το ημερολόγιο της ψυχής μου.

«Δουλεύοντας» με την οικογένειά σου, πώς καταφέρνεις να κρατάς τις αποστάσεις; Δε νιώθεις εκτεθειμένη χρησιμοποιώντας την προσωπική σου ζωή στο έργο σου;

Η ζωή μου είναι η τέχνη μου. Η οικογένεια μου είναι η ζωή μου. Η ίδια η ζωή είναι ένα τεράστιο καλλιτεχνικό πρότζεκτ.

Για ποιο λόγο χρησιμοποίησες μάσκες στα πρόσωπα των παιδιών; Υπάρχει κάποιος συμβολισμός στην όλη διαδικασία;

Τις μάσκες τις ανακάλυψα σε ένα μαγαζί στο Παρίσι. Δεν το σκέφτηκα ιδιαίτερα. Τις χρησιμοποίησα γιατί τις βρήκα αστείες. Αυτό είναι όλο κι όλο.

Πόσο λαμβάνεις υπ' όψη σου το τι πιστεύουν τα παιδιά σου για τη δουλειά σου;

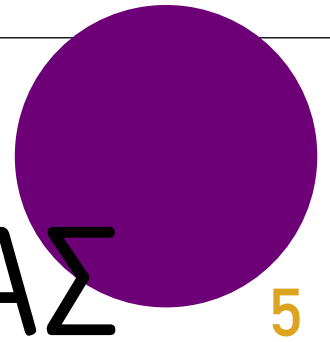
Τα παιδιά μου καταλαβαίνουν τη δουλειά μου. Είναι ο τρόπος μου να κατεργάζομαι τις καταστάσεις στη ζωή μου. Δεν τα επηρεάζουν διόλου οι φωτογραφίες μου. Πριν από όλο αυτό το ντόρο που ακολούθησε την έκθεσή μου, δεν τα απασχολούσε καν η δουλειά μου. Μέχρι που όλοι άρχισαν ν' αναρωτιούνται και να τους θέτουν ένα σωρό ερωτήσεις. Βάζοντας την αμφιβολία στο μυαλό τους, αυτό ακριβώς το γεγονός ίσως τελικά να τα έκανε να πιστεύουν ότι έκαναν κάτι κακό.

Ποιοι ακριβώς ήταν οι λόγοι που σε οδήγησαν να συμμετέχεις σ' αυτό το ντοκιμαντέρ για σένα;

Όταν μου ζήτησαν στην αρχή να το κάνω, νόμισα πως θα έκανα εγώ η ίδια το φιλμ. Μόνο στη διάρκεια και πλησιάζοντας προς το τέλος των γυρισμάτων, συνειδητοποίησα ότι δεν είχα κανένα έλεγχο πάνω στο φιλμ. Δεν θα συμμετείχα ποτέ αν το ήξερα αυτό από την αρχή. Η ταινία είναι πολύ ρεαλιστική και ειλικρινής. Στο τέλος κατάλαβα ότι οι κινηματογραφιστές της έκαναν εξαιρετική δουλειά.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

ΤΟ ΑΕΡΑΚΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΕΣ ΤΟΥ ΡΟΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΟΥΚΛΙΣΤΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ LEIDEN ΚΑΙ MAARKEN. Η RED LIGHT DISTRICT ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ. ΤΑ COFFEE SHOPS ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΛΙΠΕΣ. Η AMSTEL ΚΑΙ ΟΙ ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ MARS. Ο ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΟΛΛΑΝΔΟΣ ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΗ ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ. ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΨΕΙΣ ΜΙΑΣ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΚΑΙ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ, ΠΙΟ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ. ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΚΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΛΛΑΝΔΙΑ. ΜΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ. ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΥΣ, ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΣΤΟΧΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ.

Η γνωστή σε όλους τους θεατές του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης λόγω της παλαιότερης επίσκεψής της, Heddy Honigmann, παρουσιάζει στο *Forever* μία περιήγηση στο διάσημο νεκροταφείο Περ Λασέζ στο Παρίσι. Η ταινία της αποκαλύπτει τη μυστηριακή ατμόσφαιρα που κυριεύει το Περ Λασέζ, τον τόπο όπου συναντώνται τα πνεύματα του Σοπέν, του Ζορζ Μελιές, του Όσκαρ Ουάιλντ, του Μαρσέλ Προυστ, της Μαρία Κάλλας, της Εντίθ Πιάφ, του Τζιμ Μόρισον. Επιστολές αφημένες σε τάφους, λουλούδια και συνομιλίες με τον άλλο κόσμο, σιωπηλές περιπλανήσεις, θρήνος και αγαλλίαση.

Ανάμεσα στα εκατομμύρια επισκεπτών που καθημερινά φθάνουν στο Άμστερνταμ, ζουν περί τις 7.000 ερωδιοί. Το *Streetwise* του Marc van Fucht, καταγράφει το φυσικό περιβάλλον αυτών των κατά κάποιους συμπαθέστατων και κατ' άλλους ενοχλητικών πτηνών. Ποιος έχει δικίο τελικά; Η ηλικιωμένη κυρία που τα ταΐζει καθημερινά ή ο ιδιοκτήτης εστιατορίου που του καταστρέφουν τα εμπορεύματα;

Στην «πράσινη» όψη της ζωής κινείται και το ντοκιμαντέρ της βραζιλιάνας φοιτήτριας στην Ολλανδία, Elizabeth Rocha Salgado, το *Zo is dat*. Μέσα από πολύ σταθερά πλάνα που θυμίζουν φωτογραφίες, μας δείχνει το 24ωρο του ήρεμου και χαρούμενου Jan, στη φάρμα του σε ένα χωριό έξω από το Groningen. Ο μόνος λόγος που την εγκαταλείπει, είναι για να πάει στην παμπ ν' απολαύσει τη μπύρα του.

Το *Shit & chicks* του Kees van der Geest, μας φέρνει κοντά σε ακόμη ένα φιλήσυχο αγρότη στην αφρικανική σαβάνα στην βορειοδυτική Γκάνα, που χρησιμοποιεί μια αρχαία μέθοδο προκειμένου να ταΐσει τα κοτόπουλά του. Αρχικά, αδυνατεί να καταλάβεις τι ακριβώς κάνει. Σιγά-σιγά όμως, τα κομμάτια του παζλ συνδέονται.

Και από τη ζωή στη φάρμα, σε αυτή των ηλικιωμένων που ζουν σε οίκο ευγηρίας του Άμστερνταμ. Εικόνες γλυκόπικρες που θυμίζουν μία χαμένη ζωή, αλλά παράλληλα προσδίδουν και μία κάποια αισιοδοξία. Όλα αυτά στο *Grey Matter*, ένα ακόμη ντοκιμαντέρ τελειόφοιτης, της Ina van Beek. Επόμενη στάση, Σουράμι Γεωργίας. Το *Children of Stalin* του Harrie Timmermans, ταξιδεύει ως αυτή την ψυχιατρική κλινική όπου ο χρόνος μοιάζει να

Forever

Shit & Chicks

έχει σταματήσει. Οι ημέρες κυλούν βασανιστικά αργά για τους ασθενείς που περιμένουν τη σούπα τους, ή τον ψυχίατρο για να τους εξετάσει. Κυρίως όμως περιμένουν τα τοιγάρα. Και στο μεταξύ μιλούν. Για τις ζωές τους, τα όνειρά τους, την απόγνωση και το νόημα της ύπαρξής τους. Ένας ύμνος στην πανίοχυρη θέληση του ανθρώπου για επιβίωση.

Ο Jeroen Berkvens μας παρουσιάζει ένα ντοκιμαντέρ πορτρέτο του ταλαντούχου τσιγγάνου κιθαρίστα *Jimmy Rosenberg*. Από το πολλά υποσχόμενο μέλλον του παρελθόντος του, στα όσα μεσολάβησαν και ανέτρεψαν την καριέρα του. Ο σκηνοθέτης συναντά το Jimmy, σε μία φάση της ζωής του όπου όλα φαίνεται να εξομαλύνονται. Τις χαμένες ευκαιρίες του παρελθόντος, σήμερα μπορεί να τις κερδίσει. Φανταστείτε ένα καταφύγιο στη ζούγκλα της Βενεζουέλας, στο οποίο έχουν φιλοξενηθεί οι Νιλ Αρμστرونγκ, Κάρολος της Αγγλίας, Βέρνερ Χέρτζοκ, και ο πρίγκιπας Μπέρνχαρντ της Ολλανδίας. Θα μπορούσε να είναι ταινία μυθοπλασίας. Και όμως είναι το σπίτι ενός ανθρώπου που τόλμησε το αδύνατο και πήγε κόντρα στο προκαθορισμένο από άλλους για αυτόν, μέλλον.

Το *Jungle Rudy* του Rob Smits, ακολουθεί τα βήματα του Ρούντολφ Τρουφίνο, πιο γνωστού ως Ρούντι της Ζούγκλας, γιου πλούσιου τραπεζίτη που γεννήθηκε το 1928 στην Χάγη, και εγκατέλειψε την πατρίδα του για να εγκατασταθεί στη ζούγκλα της Βενεζουέλα.

Όπως φαίνεται από το ντοκιμαντέρ του Mark Verkerk, *Buddha's Lost Children*, για να κάνεις την ανατροπή αρκεί να έχεις πίστη. Βέβαια, στην περίπτωση του βουδιστή καλόγερου, γνωστού ως Tiger Monk, που έθεσε ως στόχο ζωής να φροντίσει και να περιθάλψει τα ορφανά παιδιά στα χωριά της Ταϊλάνδης, βοήθησαν και οι μεγάλες ικανότητές του στο μπόξ.

Από την Ταϊλάνδη στο Ιράν. Στις 26 Δεκεμβρίου 2003, ένας θανατηφόρος σεισμός χτύπησε την πόλη Bam του Ιράν. 43.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 60.000 έμειναν άστεγοι. Τρία χρόνια μετά, οι Aliona van der Horst και Maasja Ooms ταξίδεψαν μέχρι εκεί για να καταγράψουν τη ζωή μετά. Ανάμεικτα συναισθήματα, ανεξίτηλα σημάδια στις ψυχές των ανθρώπων και από την άλλη πλευρά αισιοδοξία και πάλη για μία καλύτερη ζωή στο *Voices of Bam*.

Εν μέσω εμφυλίου πολέμου στη Γιουγκοσλαβία, τον Ιούλιο του 1992, μία ομάδα νοσηλευμένων ασθενών με ψυχολογικά προβλήματα δραπέτευσε από τη Βοσνία στην Ουγγαρία, όπου και φιλοξενήθηκαν μέχρι το 1996. Το *Forgotten Fools* του Frans van Erkel, ακολουθεί την απεγνωσμένη προσπάθεια των ασθενών να γυρίσουν στην πατρίδα τους. Τελικά τα καταφέρνουν και επιστρέφουν. Όμως αυτό που συναντούν δεν είναι αυτό ακριβώς που τόσα χρόνια περίμεναν. Τα υπόλοιπα επί της οθόνης.

Πλάι στις φαντασμαγορικές, παραπλανητικές «ροζ» εικόνες του Bollywood και τις ταινίες πολεμικών τεχνών που επανέφεραν στο προσκήνιο αλλοιωμένη μια κουλτούρα αιώνων, πλάι στις κυρίαρχες εικόνες της κινηματογραφικής βιομηχανίας της ασιατικής ηπείρου, η τέχνη του ντοκιμαντέρ, μιλά «έξω από τα δόντια» για τις ανοιχτές κοινωνικές πληγές ενός μοναδικού κόσμου. Και ταυτόχρονα ισχυροποιεί τη θέση της, τόσο σε ασιατικό έδαφος, όσο και στο δυτικό κόσμο, καθώς αποτυπώνει εικόνες που εκφράζουν τις πραγματικές αγωνίες των κατοίκων, τα αδιέξοδα της βίαιης εισβολής των ξένων δυνάμεων, τη διάρρηξη των παραδοσιακών οικογενειακών δεσμών. Ο πολύμορφος κόσμος των ασιατικών ντοκιμαντέρ, έρχεται σε πρώτο πλάνο μέσα από την ενότιτα «Βλέμμα στην Ασία» του 9ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, η οποία καθιερώνεται φέτος ως μόνιμο τμήμα της διοργάνωσης, διευρύνοντας τη συνεργασία δυτικής και ασιατικής αγοράς ντοκιμαντέρ. Πολεμικές συρράξεις, ξεριζωμένοι πληθυσμοί και απόλυτη φτώχεια, από την μία πλευρά και στον αντίποδα, η ραγδαία - σε πολλές περιπτώσεις ισοπεδωτική - τεχνολογική ανάπτυξη και ο συσσωρευμένος πλούτος, συνθέτουν ένα κόσμο αντιφάσεων, που απογυμνώνεται κοινωνικά και κοιτάζει με αβεβαιότητα το αύριο. Οι αλλοινοί अपαράβατοι κανόνες μετατρέπουν σε «δεκανίκια» ενός σύγχρονου ανθρώπινου χείμαρρου που μεταβάλλεται καθημερινά και υποδέχεται τις εξελίξεις, με τη διττή υπόσταση - την πνευματική σχέση με το παρελθόν και την ανάγκη να κατακτήσει το μέλλον - που «κουβαλά» στο DNA του.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΙΩΝΩΝ, ΑΝΕΙΠΩΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ, ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΑ. ΜΑ ΚΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΕΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ, ΔΥΣΩΔΙΑ, AIDS, ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΕΣ ΔΙΧΩΣ ΕΛΕΟΣ, ΕΜΠΟΡΙΟ ΛΕΥΚΗΣ ΣΑΡΚΟΣ. Η ΑΣΙΑ ΜΑΓΕΥΕΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΙΜΟΡΡΑΓΕΙ. ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ...

Between

6

ΤΟ ΚΑΖΑΝΙ ΠΟΥ ΒΡΑΖΕΙ

Metamorphosis

Σ' αυτό τον τόπο, που γράφονται κάθε ημέρα μεγάλα, αιματηρά στην πλειοψηφία τους, κεφάλαια της Ιστορίας, στρέφουν το βλέμμα τους ντοκιμαντερίστες από τη Δύση που προσπαθούν να αποκρυπτογραφήσουν το μυστηριώδες και πολύπλευρο ασιατικό σύμπαν. Το πιο συνταρακτικό υλικό όμως, το έχουν στα χέρια τους οι ίδιοι οι ασιάτες δημιουργοί, στην πλειοψηφία τους νέοι, οι οποίοι συγκροτούν μια ανεξάρτητη φωνή που τολμά και θίγει επίκαιρα, σχεδόν απαγορευμένα θέματα σε κοινωνίες αγκιστρωμένες στο παρελθόν. Τα ντοκιμαντέρ τους, ενεργοποιούν συναισθήματα «θαμμένα» κάτω από τόνους βολής και αντιδράσεις που βρίσκονται σε μόνιμη «χειμερία νάρκη».

Όπως το *Abduction: The Megumi Yokota Story* το οποίο ανοίγει ένα μαύρο κεφάλαιο της ασιατικής ιστορίας, που αφορά σε απαγωγές νέων και που μέχρι σήμερα αποτελεί κόκκινο πανί για τις

σχέσεις Ιαπωνίας και Βόρειας Κορέας.

Απαγωγών συνέχεια με το *Mona Lisa*, στο οποίο η βίαιη αρπαγή ενός μικρού κοριτσιού καταστρέφει δυο οικογένειες. Οι βιολογικοί γονείς χάνουν το παιδί τους, οι γονείς που διέπραξαν το έγκλημα φυλακίζονται, ενώ η απαχθήσα κόρη, ενήλικη πια, τρέφει μόνο μίσος για τους ανθρώπους, στα πρόσωπα των οποίων γνώρισε τους «λάθος» γονείς.

Και από το έγκλημα στη μαγεία, με τη Γιαπωνέζα Naomi Kawase, να καταδύεται και να προσκαλεί τον θεατή στον κόσμο των συναισθημάτων με το αυτοβιογραφικό της ντοκιμαντέρ *Tarachime*.

Ποίηση, ποίηση, ποίηση, με τις σκηνοθέτιδες Areeya Chumsai και Nisa Kongstiri από την Ταϊλάνδη να μας συστήνουν με το *Innocence*, που επιχειρεί ένα ταξίδι δίχως όρια, προς τον ωκεανό, αλλά και προς την ίδια την ψυχή.

Δίχως όρια - τεχνητά αυτή τη φορά - και η αλλόκοτη φυλακή στο *Out of Bounds*, μας ξεναγεί σε ένα πρότυπο σωφρονιστικό ίδρυμα που λειτουργεί στις Φιλιππίνες.

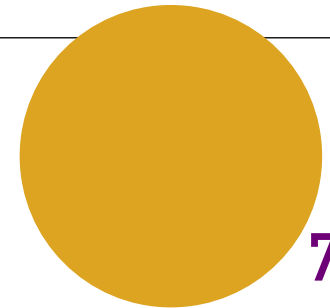
Τι κινητοποιεί τον ντοκιμαντερίστα να πατήσει το «on»; Για την Yong - hi Yang, είναι οι ακραίες επιλογές του μαρξιστή πατέρα της, τις οποίες μοιράζεται με το θεατή, στο βραβευμένο με το Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο Φεστιβάλ του Σάνταντς *Dear Pyongyang*.

Για τον πολυβραβευμένο ντοκιμαντερίστα Rithy Panh, είναι ο πνευματικός θάνατος μιας πόρνης, που τον παροτρύνει να ξετυλίξει το κουβάρι της απόλυτης κοινωνικής αποσύνθεσης στο *Paper Cannot Wrap Up Embers*.

Για τον Lee Chang-jae στο *Between*, είναι το μυστηριώδες και τραγικό πεπρωμένο των Κορεατών «σαμάνων», ιερών εκπροσώπων του σαμανισμού, που αναγνωρίζονται από αρκετούς ως προφίτες και θεραπευτές.

Η αναζήτηση σεξουαλικής ταυτότητας, αλλά και σεξουαλικής... διέγερσης, φέρνουν ακόμα αντιμέτωπα στο «Βλέμμα στην Ασία», τα ντοκιμαντέρ *Metamorphosis* -η ιστορία τριών ανθρώπων που αλλάζουν φύλο και ζουν την κοινωνική κατακραυγή- και *Bakushi* -η τέχνη του bondage και οι σαδομαζοχιστικές εφαρμογές της.

Τα ντοκιμαντέρ που συμμετέχουν στην ενότιτα «Βλέμμα στην Ασία», καταπιάνονται με οικουμενικά θέματα όπως ο αναφαβητισμός, η μητρότητα, οι σχέσεις των λαών και η ελευθερία. Σκηνοθέτες από την Ιαπωνία, τις Φιλιππίνες, την Ταϊλάνδη, την Κίνα, αλλά και τη Γαλλία, προσφέρουν πολλές αναγνώσεις ενός κόσμου που δεν οριοθετείται, ωστόσο χαρακτηρίζεται από την βαθιά σχέση του με την ανεξάντλητη, πολλές φορές βαριά κληρονομιά του.

ΕΥΘΡΑΥΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ» ΕΥΡΩΠΗ ΕΩΣ ΤΗΝ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΦΡΙΚΗ, ΑΠΟ ΤΟ AIDS ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΩΣ ΤΗΝ ΑΝΕΧΕΙΑ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ ΑΙΓΝΟΙΑ, ΤΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΙΣ ΦΑΝΑΤΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑΛΟΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ, ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΦΕΤΙΝΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟΤΥΠΩΝΟΥΝ ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ, ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ.

We are together Γυρισμένο στη διάρκεια τριών χρόνων στη Νότια Αφρική, το ντοκιμαντέρ του Βρετανού Πολ Τέιλορ αποτυπώνει τη λύπη, τη χαρά, την ελπίδα και τη δύναμη της θέλησης στα πρόσωπα των παιδιών ενός ορφανοτροφείου που ήρθαν αντιμέτωπα με την απώλεια των αγαπημένων τους από AIDS. Βραβείο κοινού και πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ.

Jesus Camp Ένα ταξίδι στο συντηρητικό αμερικάνικο Νότο, εκεί όπου φανατικοί Ευαγγελιστές εκπαιδεύουν τα ίδια τους τα παιδιά στα χριστιανικά δογματικά στερεότυπα, προετοιμάζοντας τα για τη μελλοντική «βασίλεια» της χώρας τους στην πολιτική σκηνή. Οι Heidi Ewing και Rachel Grady μας αποκαλύπτουν μια ανησυχνητική σκοτεινή πτυχή της σύγχρονης αμερικανικής κοινωνίας.

When Adnan comes home. Ο 17χρονος Άνταν φυλακίστηκε γιατί έκλεψε δυο μέτρα ηλεκτρικό καλώδιο και σε μια απόπειρα απόδρασης υπέστη σοβαρά εγκαύματα. Αυτή είναι η ιστορία της επανασύνδεσής του με την οικογένειά του κατά τη διάρκεια της ανάρρωσής του στη φυλακή, όπως την κινηματογράφησε ο Αμερικανός Andrew Berends.

A lion in the house. Το χρονικό της πάλης πέντε παιδιών και των οικογενειών τους με τον καρκίνο, όπως καταγράφηκε από τους Αμερικανούς Στίβεν Μπόγκνερ (που βιώνει από πρώτο χέρι τη δική του σκληρή μάχη με την αρρώστια) και Τζούλια Ράιχαρτ (που είχε μόλις βγει από μια ανάλογη περιπέτεια υγείας της 15χρονης κόρης της), στη διάρκεια έξι ετών και 230'.

God's Ways. Ο φακός της Γερμανίδας Eva Neymann παρακολουθεί την προσπάθεια επιβίωσης δυο νεαρών άστεγων στην Οδησό, τη σταδιακή απογύμνωση της ψυχής τους από οποιαδήποτε ελπίδα για βελτίωση των συνθηκών ζωής τους και την άγονη αναζήτηση ενός πιο φωτεινού ορίζοντα.

Aki Ra's Boys. Στα 8 του χρόνια μικρός Boreak από την Καμπότζη, έχασε το δεξί του χέρι από νάρκη και τώρα ζει μακριά από την οικογένειά του σε ένα άσυλο που φιλοξενεί παιδιά σαν κι αυτόν. Μαθήματα ζωής από ένα τσούρμιο παιδιά - παράλληλες απώλειες του πολέμου και της κρατικής αδιαφορίας.

You can do it Kenta Ο 12χρονος Κέντα από την Ιαπωνία τελειώνει το δημοτικό σχολείο ξεπερνώντας με υπομονή τις δυσκολίες της αναπηρίας του. Όταν έρχεται η στιγμή ν' αποφασίσει για το μέλλον του και τη συνέχιση των σπουδών του σε σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες, η οικογένειά του θα σταθεί δίπλα του.

The Boy in the Bubble Στα πλαίσια της τηλεοπτικής σειράς ντοκιμαντέρ This American Experience (η οποία παραδίδει ρεπορτάζ από το 1988), οι Μπάρρακ Γκούντμαν και Τζον Μάτζιο θέτουν ερωτήματα περί ιατρικής ηθικής, κινηματογραφώντας τον Ντέιβιντ που στη διάρκεια της 12χρονης σύντομης ζωής του ήταν αναγκασμένος να ζει μέσα σε μια αποστειρωμένη πλαστική φούσκα, εξ' αιτίας μιας γενετικής ανίαςτης ασθένειας.

Bridge over the wadi Από το 2004, 3,5 χρόνια μετά την έναρξη της Ιντιφάντα, ένα πειραματικό αραβοεβραϊκό σχολείο-γέφυρα, σ' ένα χωριό έξω από το Κατζίρ, δίνει μαθήματα ανοχής και κατανόησης ανάμεσα σε δυο λαούς που έμαθαν να ζουν σε αντίπαλα στρατόπεδα.

03

04

01

02

Flowers don't grow here 1.000.000 άστεγα παιδιά στην Ουκρανία κυκλοφορούν καθημερινά στους κακόφημους δρόμους του Κιέβου πληρώνοντας το τίμημα των αλλαγών του γεωγραφικού χάρτη της Ευρώπης και της αιφνίδιας όσο και ραγδαία εξελισσόμενης οικονομικής μεταρρύθμισης που ακολούθησε. Η πρωτοεμφανιζόμενη Βρετανίδα Shira Pinson δίνει το πορτρέτο των μελών μιας συμμορίας ανηλίκων.

The blood of Yingzhou District. Το βραβευμένο με όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ μικρού μήκους 2007 της Ruby Yang. Στις φτωχές αγροτικές περιοχές της επαρχιακής Κίνας, η έλλειψη ενημέρωσης γύρω από το AIDS οδηγεί σ' ένα καθεστώς ένοχης σιωπής και θέτει σε απομόνωση χιλιάδες παιδιά που οι γονείς τους έχουν πεθάνει από την ασθένεια.

Lima's Streets Η απάνθρωπη πραγματικότητα των παιδιών στους βίαιους δρόμους της Λίμα, σε ένα 13λεπτο ντοκιμαντέρ από τον Αργεντινό σκηνοθέτη Marcelo Bukin.

Sari's Mother Το 22λεπτο πορτρέτο μιας ιρακινής μητέρας, η οποία αγωνίζεται να βρει ιατρική βοήθεια για τον 10χρονο γιο της που πεθαίνει από AIDS, μέσα στον λαβύρινθο της γραφειοκρατίας, του χάους και του τρόμου που έχει επιφέρει στη χώρα ο πόλεμος. Πρόκειται για τμήμα του πολυβραβευμένου στο Sundance ντοκιμαντέρ «Iraq in Fragments» που προβλήθηκε πέρσι στο Φεστιβάλ.

01. God's Ways

02. The blood of Yingzhou District

03. Jesus Camp

04. A lion in the house

Το Ραδιόφωνο
της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης

Radio ΔΕΘ
104.9
F M S T E R E O

ΔΕΘ εείτε
ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ακούστε μας ζωντανά μέσω internet

<http://radio.tif.gr>

ΕΓΝΑΤΙΑ 154 • 546 36 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΗΛ: 2310291105 • FAX: 2310291505

<http://radio.tif.gr> • e-mail: info.radio@tif.gr

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

επιμέλεια: Βαρβάρα Μπασδέκη

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΗΜΕΡΙΔΕΣ

Κλονισμένη Αθωότητα

Η καθιερωμένη ημερίδα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης έχει φέτος ως θέμα συζήτησης τα παιδιά και τους κινδύνους που απειλούν την παιδική ηλικία, με κεντρική ομιλήτρια τη διπλά προτεινόμενη για Όσκαρ σκηνοθέτιδα Julia Reichert. Στο πάνελ συμμετέχουν επίσης οι: Βούλα Παπαγιάννη, εκπρόσωπος της Action Aid Hellas, Λάμπρος Κανελλόπουλος, πρόεδρος της UNICEF Hellas, Πάνος Χαρίτος, ανταποκριτής της ΕΡΤ στη Μέση Ανατολή, Παναγής Παναγιωτόπουλος, λέκτορας του τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ, Βασίλης Βαμβακάς, διδάσκων στο Τμήμα Πολιτικής Επικοινωνίας του ΑΠΘ, Κώστας Ροδόπουλος, σχολές ΑΚΜΗ και Νίκος Γ. Ξυδάκης, δημοσιογράφος, συντονιστής της εκδήλωσης.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τρίτη 20/3, ώρα 11:00-14:00

«Ντοκιμαντέρ: Η μετα-γραφή του πραγματικού, ο ρόλος του δημιουργού» – μια εκδήλωση του Ελληνικού Δικτύου Ντοκιμαντέρ

Το Δίκτυο Ελληνικού Ντοκιμαντέρ, στην πρώτη του δημόσια εκδήλωση, ανοίγει, στην πόλη μας, μια συζήτηση για τη φύση του ξεχωριστού κινηματογραφικού είδους του ντοκιμαντέρ, καθώς και για τον καθοριστικό ρόλο του σκηνοθέτη-δημιουργού. Στην ημερίδα συμμετέχουν νέοι και παλαιότεροι δημιουργοί, όπως ο Ροβήρος Μανθούλης και η Εύα Στεφανή.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τετάρτη 21/3, ώρα 14:00-16:00

«Η παραγωγή του ντοκιμαντέρ στην Ευρώπη» – μια εκδήλωση της ΕΡΤ

Με όχημα τη σειρά ντοκιμαντέρ «European Man» της EBU (European Broadcasting Union), που υλοποιείται σε συμπαραγωγή με άλλα ευρωπαϊκά δίκτυα και αποτελεί αντιπροσωπευτικό μοντέλο της κάθετης παραγωγής προγράμματος, θα δοθεί έμφαση στη θέση του ντοκιμαντέρ μέσα στη σημερινή, μεταβαλλόμενη, ευρωπαϊκή οπτικοακουστική σκηνή και θα διερευνηθούν νέες τάσεις και προοπτικές. Εισηγητές, μεταξύ άλλων, οι Leena Pasanen, διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ντοκιμαντέρ (EDN), Lynne Polak-εκπρόσωπος της EBU και υπεύθυνη έργου του «European Man», Κίμων Τσακίρης – σκηνοθέτης και συντελεστής της σειράς «European Man» από ελληνικής πλευράς, Κώστας Σπυρόπουλος – γενικός διευθυντής τηλεόρασης ΕΡΤ, και Χριστίνα Παναγοπούλου – διευθύντρια του Media Desk Hellas.

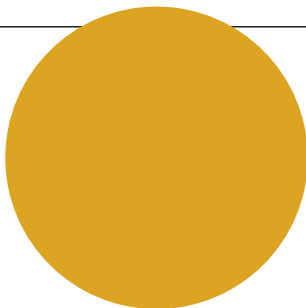
Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Πέμπτη, 22/3, ώρα 10:30-13:00

Διάλεξη από την Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ

Η πρώτη γυναίκα-πρύτανης του Πανεπιστημίου της Σορβόνης και μια από τις πλέον εξέχουσες πανεπιστημιακές προσωπικότητες της Ελλάδας και της Ευρώπης, θα δώσει μια διάλεξη που θα κλείσει τον κύκλο εκδηλώσεων της ενότητας «Κλονισμένη Αθωότητα», με την ιδιότητα, μεταξύ άλλων, και της Πρέσβειρας της Ελλάδας στη Unicef.

Αίθουσα «Ολύμπιον Galaxia Vacation Club», Σάββατο 24/3, ώρα 11:30-12:30

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ, ΗΜΕΡΙΔΕΣ,
ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΠΑΡΤΙ ΚΑΙ
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΟΥ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΜΕΣΑ
ΣΤΙΣ ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ
ΝΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ. ΒΓΑΛΤΕ
ΑΤΖΕΝΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ ΤΙΣ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ!

MASTERCLASSES

Jon Alpert: Μέσα Μαζικής Σημασίας - Η ηθική του ντοκιμαντέρ

Ο πολυβραβευμένος Αμερικανός σκηνοθέτης-ρεπόρτερ-παραγωγός αλλά και ιδρυτής - διευθυντής του πρότυπου ανεξάρτητου τηλεοπτικού δικτύου DCTV, John Alpert, εξηγεί ποια είναι τα ηθικά διλήμματα που καλείται να αντιμετωπίσει ένας δημιουργός κοινωνικών ντοκιμαντέρ.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Παρασκευή 23/3, ώρα 14:00-16:00

Jennifer Fox: Κινηματογραφώντας τη ζωή σου

Τι σημαίνει αυτοβιογραφικός κινηματογράφος; Ποια είναι η κατάλληλη δομή και οι τεχνικές διαδικασίες που διευκολύνουν το στήσιμο ενός τέτοιου κινηματογραφικού είδους; Σ' αυτές και άλλες ερωτήσεις θ' απαντήσει η αναγνωρισμένη σκηνοθέτιδα Jennifer Fox, σ' ένα μάθημα σκηνοθεσίας με σημείο αναφοράς την πρόσφατη δουλειά της, Flying: Confessions of a Free Woman.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Σάββατο 24/3, ώρα 13:00-15:00

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Μοντάροντας με την Julia Reichert και τον Stephen Bogнар

Το πολυβραβευμένο ζευγάρι δημιουργών Julia Reichert και Stephen Bogнар αποκαλύπτουν τα μυστικά τους και μοιράζονται με το κοινό, σε ένα αμιγώς κινηματογραφικό εργαστήριο, την εμπειρία τους από το δωμάτιο του μοντάζ, προβάλλοντας αποσπάσματα και δοκιμαστικές λήψεις από την 4άωρη ταινία τους «Ένα λιοντάρι στο σπίτι», η οποία βασίστηκε σε ένα κινηματογραφημένο υλικό 100 ωρών.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τετάρτη 21/3, ώρα 11:00-13:00

Το ντοκιμαντέρ συναντά την ψηφιακή τεχνολογία

Είναι εφικτή η χρηματοδότηση ενός πρότζεκτ μέσω του Ίντερνετ; Και πώς θα επηρεαστεί ο τρόπος που αφηγούμαστε ιστορίες από την πλατφόρμα ενσωμάτωσης της τηλεόρασης, του Ίντερνετ και του κινηματογράφου; Αυτά και άλλα πολλά θα συζητηθούν στο εργαστήριο που διοργανώνεται από το Δίκτυο Ευρωπαϊκού Ντοκιμαντέρ (EDN), με εισηγητές τρεις ειδήμονες της ψηφιακής τεχνολογίας: τον Ολλανδό Kees Ryninks, τον Γερμανό Cay Wesnigk και τον Βρετανό Ben Ross.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Πέμπτη 22/3, ώρα 14:00-16:00

Η απομυθοποίηση του High Definition

Αναγνωρίζοντας τις δυνατότητες και τις προοπτικές της τεχνολογίας του High Definition Video ως εργαλείο παραγωγής, το 9ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης δίνει την ευκαιρία στους επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου και όχι μόνο να κατανοήσουν εις βάθος τις λειτουργίες και τους τρόπους αξιοποίησής του. Εισηγητής του εργαστηρίου είναι ο Νίκος Καλπιδης, ο οποίος διαθέτει ένα επαγγελματικό ρεκόρ που αγγίζει τα 30 χρόνια στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των συστημάτων τηλεοπτικής και ραδιοφωνικής μετάδοσης σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Παρασκευή 23/3, ώρα 11:00-13:00

ΑΓΟΡΑ & PITCHING FORUM

Αγορά Ντοκιμαντέρ

56 εκπρόσωποι από 47 κανάλια και εταιρείες που προέρχονται από 26 διαφορετικές χώρες συμμετέχουν στη φετινή Αγορά Ντοκιμαντέρ, η οποία περιλαμβάνει γύρω στις 480 ταινίες. Ξενοδοχείο City, Δευτέρα 19/3-Σάββατο 24/3, καθημερινά, ώρες 10:00-20:00

Pitching Forum 2007

Το καθιερωμένο ετήσιο διεθνές ραντεβού για την ανάπτυξη συνεργασιών και συμπαραγωγών μεταξύ επαγγελματιών του ντοκιμαντέρ, που διοργανώνει το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ (EDN) σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και με την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Προγράμματος MEDIA.

Αίθουσα «Πάυλος Ζάννας», Ολύμπιον, Σάββατο 24/3, ώρες 10:00-14:00, Κυριακή 25/3, ώρες 10:00-12:00. Ανοικτό στο κοινό.

Είναι γεγονός!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα όλα τα επαγγέλματα θεάτρου και Κινηματογράφου μαζί σε μία Καλλιτεχνική Ακαδημία!

**MEDIA ARTS: Σενάριο - Δημιουργική Γραφή • Σκηνοθεσία
• Εικονοληψία - Φωτισμός • Μοντάζ • Παραγωγή**

**PERFORMING ARTS: Υποκριτική • Χορός • Μακιγιάζ Θεάτρου Σκηνής
• Σκηνογραφία - Ενδυματολογία**

Διδάσκουν (με αλφαριθμητική σειρά):

- Ανθή Ανδρεοπούλου - Ηθοποιός / Δασκάλα Υποκριτικής
- Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Σκηνοθέτης
- Βούλα Γεωργακάκου - Προώθηση & Διανομή
- Κώστας Γεωργουσάπουλος - Φιλολόγος / Κριτικός θεάτρου
- Νίκος Γιαννόπουλος - Σκηνοθέτης / Παραγωγός
- Βαρβάρα Δούκα - Σκηνοθέτης
- Κωνσταντίνος Ζαμάνης - Σκηνογράφος
- Δημήτρης Ήμελλος - Ηθοποιός / Δάσκαλος Υποκριτικής
- Τζωρτζίνα Κακουδάκη - Θεατρολόγος
- Δημήτρης Καμινάρης - Χορευτής / Χορογράφος
- Τάνια Κίτσου - Σκηνοθέτης / Θεατρική Παιδαγωγός
- Σία Κοσκινά - Ηθοποιός / Καθηγήτρια Μουσικού Θεάτρου
- Φίλιππος Κουτσαφτής - Διευθυντής Φωτογραφίας
- Μέντη Κυριάκογλου - Ηθοποιός
- Φαίδων Λαζαρίδης - Σκηνοθέτης
- Μαρκέλλα Μανωλιάδου - Χορεύτρια
- Μανώλης Μαύρος - Σκηνοθέτης
- Γιάννης Μετζιάφ - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Τάνια Μιλένοβα - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Κώστας Μόνος - Θεατρολόγος / Ηθοποιός / Σκηνογράφος
- Νίκος Παναγιωτόπουλος - Σεναριογράφος
- Εβελίνα Παπούλια - Ηθοποιός
- Κώστας Σαντάς - Ηθοποιός
- Μαριέττα Σγουρδαίου - Ηθοποιός / Εκπαιδευτικός
- Πέτρος Σεβαστίκογλου - Σκηνοθέτης
- Πέρσα Σταματοπούλου - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Ιουλίτσα Σταυρίδου - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Γιούρι Στούπελ - Μουσικός
- Γιάννης Τζιώτης - Σεναριογράφος
- Κώστας Τσιάνος - Σκηνοθέτης
- Ντίνος Φανάρας - Χορογράφος Ελληνικού Χοροθεάτρου
- Μάκης Φάρος - Μοντέρ
- Πέτρος Φιλίπιδης - Ηθοποιός
- Κώστας Φιλίππου - Ηθοποιός
- Τσακ Φόστερ - Χορογράφος
- Ευθύμης Χατζής - Σκηνοθέτης
- Περικλής Χαύροσυλου - Σκηνοθέτης

Και πολλοί άλλοι αξιολογοί δημιουργοί.

Καλλιτεχνικές σπουδές αναγνωρισμένες από το κράτος με δίπλωμα του Υπουργείου Παιδείας

AKMΗ
Ο ΗΓΕΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Αθήνα: Κοδριγκτώνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 14, Τηλ.: 2310 260 200

AKMΗ 1101/8/2002/06

ADEL SAVITCH & SAVITCH

ΕΡΤ3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

στηρίζει
τον πολιτισμό

ET3

102
FM
AM 104.4

95.8 fm
1179 MEDIA

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΒΡΑΧΕΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΤΙ & ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

African party με τους Macire Sylla & Djembe Fare

Η ερμηνεύτρια Macire Sylla από τη Γουινέα και το συγκρότημά της, οι Djembe Fare, θα μας παρασύρουν σ' ένα μοναδικό πάρτι, όπου αρχέγονοι ήχοι ενσωματώνονται σε μελωδίες με πρωταγωνιστές τα κρουστά, με την ευκαιρία του αφιερώματος του Φεστιβάλ στους Μουσικούς του Κόσμου.

Μύλος, Πέμπτη 22/3, ώρα 22:30

Monika & 5 Star Hotel

Post rock, folk και alternative μελωδίες από την 21χρονη Ελληνίδα Monika και indie pop ήχοι από τους Θεσσαλονικιούς 5 Star Hotel, σε μια συναυλία-έκπληξη.

Αποθήκη Γ, Λιμάνι, Σάββατο 24/3, ώρα 23:00

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Tierney Gearon "The Mother Project"

Πρώην μοντέλο και φωτογράφος μόδας, η αμερικανίδα Tierney Gearon στρέφει το φακό της στην οικογένειά της και, συγκεκριμένα, στη μητέρα της που πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα, μεταφέροντας μας με το έργο της το σύνθετο σύμπαν των οικογενειακών δεσμών και της μητρότητας. Σε συνεργασία με το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, 17 Μαρτίου – 15 Απριλίου

«ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΝΤΑΣ»

Αναφερόμενη στο πρόγραμμα «Κουβεντιάζοντας» του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, η σκηνοθέτιδα Kim Longinotto μίλησε για «ενδιαφέρουσα συζήτηση, ευπρόσδεκτη έλλειψη επισιμότητας κι ένα εξαιρετικά συγκεντρωμένο κοινό». Με θέα τη θάλασσα, η καθημερινή αυτή στρογγυλή τράπεζα ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών αποτελεί μια σημαντική πλατφόρμα γνώριμης και επικοινωνίας μεταξύ των καλεσμένων του Φεστιβάλ. Κάθε απόγευμα μια διαφορετική ομάδα που απαρτίζεται από Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες και αγοραστές συζητά για τα θέματα που απασχολούν τον κόσμο του ντοκιμαντέρ. Μιλούν ανοικτά για τις δυσκολίες ή τις ευκολίες που ενέχει η δημιουργία στο είδος της τεκμηρίωσης – δημιουργικές όσο και τεχνικές-, για την εύρεση αντικειμένου, την ανεύρεση χρηματοδότησης και τα ηθικά θέματα που τους απασχολούν. Οι συζητήσεις γίνονται σε φιλική, χωρίς εντάσεις ή επισιμότητες, ατμόσφαιρα και οι δημιουργοί γνωρίζονται μεταξύ τους με τρόπο που δύσκολα επιτυγχάνεται αλλιώς σε μια τόσο μεγάλη διοργάνωση όπως το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ.

Λίλυ Μ. Παπαγιάννη

Καθημερινά 16.00 – 17.00 στο κάτω δώμα του «Δωματίου με Θέα» (Ολύμπιον), με ανοικτή είσοδο στους διαπιστευμένους καλεσμένους μας. Οι συζητήσεις θα γίνονται στα Αγγλικά.

Το πρόγραμμα

ΤΡΙΤΗ 20/3

Stefan Haupt, (Σκηνοθέτης – Ελβετία), Anastasia Cherkassova, (Σκηνοθέτης – Ρωσία), Νίκος Βεζυργιάννης, (Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Valentina Cosimati (δημοσιογράφος Liberazone - Ιταλία)

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/3

Paul Taylor, (Σκηνοθέτης – Μ. Βρετανία), Jennifer Fox, (Σκηνοθέτης – Ηπα), Άννα Κεσίσογλου, (Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Λάκης Παπαστάθης και Κώστας Μαχαίρας, (Παραγωγός, Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Alina Tutoveanu και Antonela Murineanu, (Αγοραστές, Romanian Television)

ΠΕΜΠΤΗ 22/3

Rob Smits, (Σκηνοθέτης – Ολλανδία), Ling Fei, (Σκηνοθέτης – Κίνα), Stephen Kijak, (Σκηνοθέτης – Ηπα), Alen Drljevic, (Σκηνοθέτης – Βοσνία-Ερζεγοβίνη), Στέλιος Κούλογλου, (Σκηνοθέτης, Παραγωγός - Ελλάδα), Απόστολος Καρακάσης, (Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Adria Mones, (Αγοραστής, Sogecable – Documania - Ισπανία)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/3

Alexandre Leborgne, (Σκηνοθέτης – Γαλλία), Elizabeth Rocha Salgado, (Σκηνοθέτης – Ολλανδία), Γιάννης Σκοπετέας + 1 φοιτητής, (Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Θάνος Λαμπρόπουλος, Άγγελος Κοβότσος, (Παραγωγός, Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Πάνος Κουάνης, (αγοραστής, Κανάλι Βουλή - Ελλάδα), Jordi Ambros, (Αγοραστής, Televisio De Catalunya - Ισπανία)

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3

Rhalib Jawad, (Σκηνοθέτης – Βέλγιο), Mehrad Oskouei, (Σκηνοθέτης – Ιράν), Ronit Anvi, (Σκηνοθέτης – Ισραήλ), Σταύρος Στάγκος, (Σκηνοθέτης – Ελλάδα), Philippe Van Meerbeeck, (Αγοραστής, VRT – Βέλγιο)

ΚΥΡΙΑΚΗ 25/3

Areeya Chumsai and Nisa Kongsri, (Σκηνοθέτες – Ταϊλάνδη), Harrie Timmermans, (Σκηνοθέτης – Ολλανδία), Όλγα Αμπάζογλου, (Παραγωγός – Ελλάδα), Sirkka Moeller, (Αγοραστής, Deckert Distribution - Γερμανία)

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ, «ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ», ΜΑΣ ΜΥΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ «WORLD MUSIC», ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΕ ΙΡΑΝ, ΙΣΡΑΗΛ, ΜΑΡΟΚΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΠΡΑΣΙΝΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙ, ΖΑΝΖΙΒΑΡΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ. ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ – ΑΦΙΕΡΩΜΑ 10 ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΣΕ ΡΥΘΜΟΥΣ, ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ.

Αναζητώντας τις άγνωστες παραδόσεις της μουσικής στον ήχο μακρινών τόπων και ανιχνεύοντας τον πλούτο της σύγχρονης μουσικής δημιουργίας, τα ντοκιμαντέρ αυτά, γυρισμένα με την αίσθηση ενός ταξιδιού, μεταφέρουν τον παλμό της εποχής μας σε χρόνο ενεστώτα.

“Επιλέξαμε ως πεδίο μελέτης μια τάση της σύγχρονης μουσικής πραγματικότητας, η οποία εμπνέεται από μουσικά είδη και καλλιτέχνες εκτός χωρικών υδάτων της pop μουσικής βιομηχανίας”, εξηγεί ο γνωστός δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός Λεωνίδας Αντωνόπουλος, ο οποίος παρουσιάζει τις εκπομπές ενώ επιμελείται επίσης έρευνα, σενάριο και κείμενα. Η “world music”, ενσωματώνοντας παραδοσιακά στοιχεία και σύγχρονα μουσικά ρεύματα (από ροκ μέχρι hip hop), παράγει μια νέα μουσική αντίληψη που διαμορφώνει και αναμορφώνει τη μουσική βιομηχανία: “Είναι ‘το σάουντρακ της νέας χιλιετίας’ καθώς προτείνει έναν άλλο τρόπο ν’ ακούμε τη μουσική, πέρα από γεωγραφικά στεγανά, χρονικούς προσδιορισμούς και εμπορικές ταμπέλες”.

Αξιοποιώντας την εμπειρία της εταιρίας παραγωγής ONOS Productions στα ταξιδιωτικά ντοκιμαντέρ (“Ταξιδεύοντας” με τη Μάγια Τσόκλη), οι ταινίες αυτές καταγράφουν τη μοναδική εμπειρία της ακρόασης κάθε μουσικής στον τόπο γέννησής της. Την σκηνοθεσία υπογράφουν οι Χρήστος Μπάρμπας και Χρόνης Πεχλιβανίδης.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

Αίγυπτος - Κάιρο

Κάιρο, πόλη πανάρχαιας αίγλης, πατρίδα της Ουμ Καλσούμ και του Χάφεζ, Μέκκα της αραβικής μουσικής. Επίσκεψη σε λαϊκές γιορτές, εκεί όπου νέοι μουσικοί φτιάχνουν τα δικά τους μουσικά στέκια, προσπαθώντας να εκφραστούν “μέσα στις δύσκολες συνθήκες ενός παρόντος σε σύγχυση, κάτω από το βάρος μιας pop βιομηχανίας που κατασκευάζει τηλεοπτικούς αστέρες”.

Διεθνές Φεστιβάλ Τσιγγάνικης Μουσικής στην Ολλανδία

Τίλμπουργκ, ο καιρός των τσιγγάνων. Μελωδικές παραδόσεις που συνδέθηκαν με τους τσιγγάνους στους σταθμούς των ταξιδιών τους, φλαμένκο της Ανδαλουσίας, rumba gitana της Βαρκελώνης, tzaaz και σουίνγκ στην παράδοση του Τζάνγκο Ράινχαρτ, ο Στεφάν Κάρο των Θρυλικών Taraf de Haïdouks, φακίρηδες από το Ρατζαστάν της Ινδίας...

Ζανζιβάρη

Ζανζιβάρη, γη παραμυθένια και μελωδική. Στο μεγαλύτερο φεστιβάλ μουσικής Σουαχίλι στον κόσμο «Sauti za Busara» (=Σοφά Λόγια) συναντιούνται δεκάδες συγκροτήματα, παραδοσιακά και μοντέρνα. Από τις ιστορικές μεγάλες ορχήστρες «τάαραμπ» έως την 90χρονη Μπι Κιντούντε, μορφή της παραδοσιακής μουσικής.

Ιράν(Α' Μέρος: Τεχεράνη) - (Β' Μέρος: Από την Τεχεράνη στην Κερμάνσα)

Ιράν, χώρα απρόσιτη στο δυτικό μάτι, επίκεντρο σήμερα διεθνών διενέξεων, εκεί όπου “και η μουσική είναι πολιτική υπόθεση”. Στο πρώτο μέρος ταξιδεύουμε στην Τεχεράνη μαζί με τους μεγάλους της κλασικής ιρανικής μουσικής (ο τραγουδιστής Σαράμ Ναζερί, το γυναικείο συγκρότημα Rozaneh, οι Arjan, το πρώτο μικτό pop συγκρότημα) αλλά και νέους που τραγουδούν ραπ, ροκ, heavy metal πχογραφώντας στα κρυφά. Το δεύτερο μέρος αποτελεί ένα ταξίδι στην ενδοχώρα, με οδηγό τον Κούρδο δεξιότεχνη του ταμπούρ Αλί Άκμπαρ Μοραντί.

Ισραήλ

Ισραήλ, πολύπαθη γη πολιτιστικής πανοπερμίας. Συνάντηση με ντόπιους μουσικούς που μαθαίνουν ελληνικούς δημοτικούς χορούς, τον Γιούντα Πόλικερ που καθιέρωσε τα ελληνικά ακούσματα, την Γιασμίν Λέβι, ερμηνεύτρια τραγουδιών ladino που διασκευάζει σύγχρονα ελληνικά τραγούδια, τους Perach Adom σε ρεμπέτικα με εβραϊκούς στίχους, τον Σιμόν Παρνάς που με τις επιτυχημένες εκπομπές του καθιέρωσε την ελληνική μουσική...

Μαρόκο

Μαρόκο, Φεστιβάλ Γκνάουα και World Music. Μελωδικές συναντήσεις μεταξύ σπουδαιών εκπροσώπων της (Γιουσού Ν' Ντουρ) και διεθνών καλλιτεχνών (ο Αρμένιος περκασιονίστας Άρτο Τουνκμπογιατσιγιάν, ο Αιγύπτιος συνθέτης Φάτι Σαλαμά, το ντουέτο της Ελίκα από τη Σουηδία...)

Ομάρ Φαρούκ Τεκμπιλέκ - Ένα πορτραίτο

Ο διεθνώς αναγνωρισμένος σούφι μουσικός και το συγκρότημά του, σπουδαίοι δεξιότητες από Τουρκία, Αρμενία, Ιταλία, Γερμανία, Ισραήλ, Η.Π.Α. και Ελλάδα, σε στιγμιότυπα από την περιοδεία τους στην Ισπανία.

Πράσινο Ακρωτήρι

Caro Verte, μια βραχώδης και μαγευτική γωνιά στο αρχιπέλαγος με πλούσια μουσική παράδοση. Το σπίτι της Σεζάρια Έβορα στο λιμάνι Μιντέλο, συγχωριανοί και παλιοί μουσικοί της σύντροφου που έγραψαν τα τραγούδια που την έκαναν γνωστή, αλλά και νεότεροι καλλιτέχνες (ο συνθέτης και κιθαρίστας Μπάου, η ανερχόμενη Γκαμπριέλα Μέντες, ο δημοφιλής Μπιούς ή μουσικοί που πειραματίζονται με μίξεις σενεγαλέζικης μουσικής, πορτογαλικών φάδο και ρυθμών του Κάβο Βέρντε), κ.ά..

Συνάντηση χάλκινων στη Γκούτσα της Σερβίας

Το μεγαλύτερο πάρτι των Βαλκανίων. Δεκάδες μπάντες με χάλκινα στους δρόμους, ο σπουδαίος τσιγγάνος τρομπιτίστας Μπόμπαν Μάρκοβιτς («Underground», «Arizona Dream»), κι εκατοντάδες οργανοπαίκτης, σε ένα τρελό βαλκανικό πανηγύρι.

Κρήτη (Α' Μέρος: Η Ζωντανή παράδοση) - (Β' Μέρος: Ανώγεια)

Κρήτη, ένα νησί που ...“ίπταται” όπως σημειώνει ο Λεωνίδας Αντωνόπουλος. Στο πρώτο μέρος συναντά σπουδαίους μουσικούς που κρατούν ζωντανή την παράδοση (π.χ. Λαυρεντία Μπερνιδάκη, η πρώτη γυναίκα που πχογράφησε κρητικά τραγούδια, Ψαραντώνης, κ.ά.) αλλά κι εκείνους που τολμούν να πειραματιστούν στους ήχους και τα λόγια των τραγουδιών (π.χ. ο στιχουργός Μήτσος Σταυρακάκης ή ο Ροσ Ντέιλι “που άλλαξε τη ροή των πραγμάτων στην Κρήτη”). Στο δεύτερο μέρος, Ανώγεια, το μουσικό φυτώριο της Κρήτης που γέννησε το θρύλο του Νίκου Ευλούρη και την περίφημη «Ανωγειανή Παρέα» με πρωτοστατούντα το λυράρη Νικηφόρο Αεράκη.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΛΛΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ

12

ΚΑΝΕΙ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΦΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΩΣ ΜΟΝΙΜΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΑΜΝΗΣΤΙΑ. ΟΠΩΣ ΠΡΟΟΙΩΝΙΖΕΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ, Η ΕΝΟΤΗΤΑ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ» ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΚΡΙΣΙΜΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΟΠΩΣ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΞΙΟΡΗΣΚΙΑ.

01

Πηγάζουν από την ίδια τη φύση του ανθρώπου και είναι ανεξάρτητα από το φύλο, την κοινωνική τάξη, την εθνότητα και τ' άλλα δευτερογενή χαρακτηριστικά του ατόμου. Για ένα προνομιούχο κομμάτι του πληθυσμού της αναπτυγμένης και ευημερούσας Δύσης, αποτελούν μάλιστα αυτονόητο κεκτημένο. Κι όμως, εξήντα χρόνια από τότε που ο ΟΗΕ τα αναγνώρισε ως ακρογωνιαίο λίθο της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, τα ανθρώπινα δικαιώματα παραμένουν δυστυχώς ζητούμενο στις περισσότερες γωνιές του πλανήτη.

Το ντοκιμαντέρ **Enemies of Happiness** της Δανέζας Έβα Μούλβανι μάς ταξιδεύει στο Αφγανιστάν, όπου παρακολουθούμε τον αγώνα μιας 28χρονης γυναίκας να μιλήσει ανοιχτά για θέματα «απαγορευμένα» σ' ένα φανατικά ανδροκρατούμενο κόσμο και να βοηθήσει στον εκδημοκρατισμό της φτωχής και βασανισμένης χώρας της.

Με οδηγό το σουνίτη Δρα Ριγιάνι, ο οποίος πολιτεύεται στο Ιράκ της μετά Σαντάμ εποχής, το ντοκιμαντέρ **My country, My country** της Λόρα Ποϊτρας καταπιάνεται με το ζήτημα της δημοκρατίας στο μουσουλμανικό κόσμο. Στην πορεία αναδεικνύεται η έπαρση της αμερικανικής στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας στο Ιράκ, αλλά και οι τρομακτικές επιπτώσεις του «απελευθερωτικού» πολέμου για τον ιρακινό λαό.

Οι βιασμοί γυναικών και τα «εγκλήματα τιμής», που διαπράττονται καθημερινά στις επαρχίες του Πακιστάν, μπαίνουν στο στόχαστρο του πακιστανικής καταγωγής σκηνοθέτη Μοχάμεντ Νακβί. Το **Shame** αφηγείται με ευαισθησία την ιστορία μιας θαρραλέας γυναίκας, που τολμά να ορθώσει το ανάστημά της στο αποτρόπαιο πρόσωπο μιας ολόκληρης κοινωνίας, διεκδικώντας τη δικαιοσύνη μετά τον ομαδικό βιασμό της για ένα έγκλημα που διέπραξε ο νεότερος αδερφός της.

Στο **Crossing the line**, ο Δανός ντοκιμαντερίστας Λαρς Φαλντιμπάλε Πέτερσεν αναζητά τα όρια ανάμεσα στο σωφρονισμό και τον παραλογισμό μέσα από τα εγκλήματα πολέμου και την τιμωρία τους. Καταπιάνεται με θέματα όπως οι τραγικές επιπτώσεις του πολέμου στο Ιράκ και αποκαλύπτει περιπτώσεις βίας και κατάχρησης εξουσίας που συνθέτουν το σκοτεινό πορτρέτο του ανθρώπου όταν απογυμνώνεται από την ανθρώπινη υπόστασή του.

Κινηθείτε παντού...

με τις πιο συμφέρουσες μακροχρόνιες και βραχυχρόνιες μισθώσεις

01. Enemies of Happiness

02. Ejido, the Profit's Rule

03. Shame

Την κυριαρχία του ισλαμικού φονταμενταλισμού, σε συνάρτηση με τον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών στο Αφγανιστάν, εξετάζει η σκηνοθέτιδα Μίνα Ναβζί στο **View from a grain of sand**. Η Ναβζί χτίζει το προφίλ της Επαναστατικής Ένωσης Γυναικών του Αφγανιστάν (Rawa), μιας οργάνωσης που προωθεί τη συμμετοχή των γυναικών στα κοινωνικοπολιτικά δρώμενα της χώρας, με καθημερινές μάχες και αγώνες κάτω από εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες.

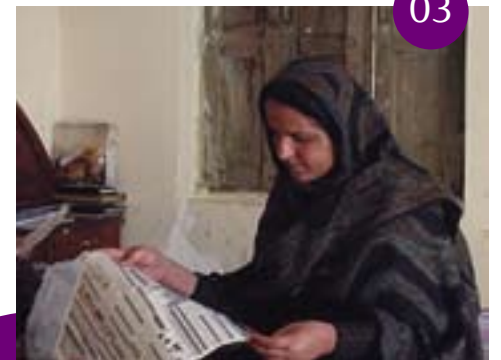
Συγκλονιστικά φωτογραφικά ντοκουμέντα ζωντανεύουν στο ντοκιμαντέρ **La ciudad de los fotografos** του Σεμπασιάν Μορένο, που ακολουθεί τα βήματα των φωτογράφων της Independent Photographers Guild Association στη Χιλή του Πινοσέτ. Οι φωτογράφοι της ένωσης δεν δίστασαν ν' απαθανάτισουν την αλήθεια που προσπαθούσε επιμελώς να αποκρύψει το καθεστώς, φέρνοντας στο φως φωτογραφίες ανθρώπων που βασανίστηκαν άγρια, οι οποίες βοήθησαν στην αφύπνιση ενός ολόκληρου λαού.

Το ντοκιμαντέρ **It's always late for freedom** του Ιρανού Μεχρντάντ Οσκουεϊ καταγράφει τις ζωές τριών εφήβων σ' ένα αναμορφωτήριο της Τεχεράνης. Θύματα μιας κοινωνίας που «κατασπαράζει» τα παιδιά της, αντιμετωπίζουν τον εθισμό στα ναρκωτικά, την φτώχεια, αλλά και την αναλγησία μιας κοινωνίας, που δεν τους επιτρέπει να γυρίσουν σελίδα στην τραγική ζωή τους.

Το βραβευμένο στο Φεστιβάλ της Tribeca ντοκιμαντέρ της Ντέμπορα Σκράντον **The War Tapes** είναι μία ταινία με πλάνα γυρισμένα από αμερικανούς στρατιώτες, οι οποίοι βρέθηκαν στην καρδιά της εμπόλεμης ζώνης στο Ιράκ και κατέγραψαν ανατριχιαστικές λεπτομέρειες της επιχείρησης «απελευθέρωσης» της χώρας.

Στο **Carnival** του Άλεν Ντρεβίτς παρακολουθούμε τον αγώνα του μαυροβούνιου δημοσιογράφου Σέκι Ράντονοιτς ν' ανακαλύψει την αλήθεια για την τύχη μιας ομάδας βόσνιων προσφύγων, που βρέθηκαν στη διαβόητη σερβική φυλακή Φόκα, μέσα από τις μαρτυρίες των δύο μοναδικών επιζώντων, ενώ στο **New Year Baby**, η Σοχεάτα Ποέβ αφηγείται το πώς κατάφερε η οικογένειά της να επιβιώσει από τη γενοκτονία της Καμπότζης. Στο **El Ejido, The Profit's Rule**, ο Ζαβάντ Ραλίμπ αφηγείται με τον φακό του την απεγνωσμένη προσπάθεια χιλιάδων παράνομων μεταναστών που αναζητούν μια καλύτερη ζωή στην

Ευρώπη, για να πέσουν τελικά θύματα εκμετάλλευσης των «εργοδοτών» τους στα θερμοκήπια της περιοχής Αλμέρια της Ισπανίας. Με αφορμή την άδικη καταδίκη του Ντάριλ Χαντ για ένα συγγερό έγκλημα που έγινε στη Βόρεια Καρολίνα, το ντοκιμαντέρ **The Trials of Darryl Hunt** συντάσσει ένα δριμύ «Κατηγορώ» κατά του θεσμού της θανατικής ποινής και των ταξικών και φυλετικών διακρίσεων που στιγματίζουν το αμερικανικό σύστημα ποινικής δικαιοσύνης. Τέλος, στο **Unsettled** παρακολουθούμε μέσα από προσωπικές αφηγήσεις το ξερίζωμα 8.000 εβραίων εποίκων από τα παλαιστινιακά εδάφη το καλοκαίρι του 2005, όταν η κυβέρνηση του Ισραήλ αποφάσισε να εκκενώσει τη Λωρίδα της Γάζας. Οι έποικοι έρχονται αντιμέτωποι με τον στρατό της ίδιας τους της χώρας και γίνονται έτσι πρωταγωνιστές σε μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες της σύγχρονης ιστορίας.

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ ΓΟΝΙΜΗ

10 Μαρτίου με 1 Απριλίου
ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΠΡΟΒΟΛΕΣ / ΒΙΒΛΙΑ / ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ:
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
& ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Μετακίνηση 3η
ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ - ΚΑΣΟΣ - ΚΑΡΠΑΘΟΣ - ΝΙΣΥΡΟΣ - ΣΙΚΙΝΟΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
NO PRODUCTION

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
Διάδραση

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΦΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.festival.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΘΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΚΟΡΗΤΟ

INTERAMERICAN

TITAN SONY

Blue Star Ferries @FERRIES

Budget

express scopellitis

ΚΟΡΗΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

Κυριακάτικη **EPT**

ATHENS! **Highlights**

ΤΕΤΑ ΜΑΚΡΗ

DOCUMARATHON

“FANTASTIC!” EVERYONE KEPT SAYING AS THEY LEFT “COMBOY DEL AMOR”, THE COMIC STORY OF A MATCHMAKER OF US MEN AND MEXICAN WOMEN. IT WAS ONE OF MANY PLEASANT SURPRISES THE LAST FEW DAYS. ANOTHER WAS THE APPEARANCE OF THE GLAM DRAG STAR OF THESSALONIKI STUDENT FILM “QUO BONA TO VADA YOUR ECAF”, LIP-SYNCHING TO BOY GEORGE. YES, THINGS HAVE REALLY STARTED. BARBARA KOPPLE KICKED THINGS OFF WITH HER “DIXIE CHICKS: SHUT UP AND SING” OPENING FILM AND HER POSITIVE PRESENCE. WHO KNOWS, THE WEATHER IS SUPPOSED TO DETERIORATE, SENDING MORE PEOPLE INTO CINEMAS.

Troubled Innocence

Children are in the spotlight on March 20. The Troubled Innocence section is holding a conference on the topic from 11am to 2pm at the John Cassavetes cinema. Panelists include Julia Reichert (“A Lion in the House”), and representatives from organizations Action Aid Hellas, UNICEF and A Child’s Smile. Eleni Glykatzi-Ahrweiler will lecture on the topic on March 24 at 11.30am at the Olympion.

[01] Barbara Kopple

Wow. Everyone at Kopple’s talk on Monday was impressed with the generosity and down-to-earth style of this filmmaker. She told us about walking around with a pistol at night and having to bath by candle-light while making “Harlan County, USA”, about Bruce Springstein rescuing her “American Dream” and borrowing a dress for the Oscars. Kopple was honored by the festival on Sunday. At her Monday talk she related that after she made a film, instead of writing a paper, for her psychology class, the professor was “livid”. She called the Dixie Chicks “women who refuse to be silenced” and talked about seeing Nelson Mandela embracing the men who’d been his prison guards. Kopple noted, “Sometimes as a filmmaker I feel like a greedy woman” as she is so eager to get her

material. Her strength seems to derive both from being part of a filmmaking community and her subjects themselves.

[02] Reichert & Bognar

Kopple pointed out a few important faces in the crowd at her talk - Julia Reichert, Steve Bognar and Jim Klein. The New Day Films crowd is in Thessaloniki presenting their work. A special awards ceremony took place March 19 for Reichert and Bognar before the screening of the films “Union Maids” and “Personal Belongings”. The same day, Reichert and Bognar talked to the press about their work, including the sensitive approach required to make child cancer story “A Lion in the House”.

Cassavetes’ classroom

Reichert and Bognar will offer an editing workshop on March 21 from 11am to 1pm at the Cassavetes. Other talks at the Pier cinema include: Greek Documentary Network (March 21, 2- 4pm); ERT/European documentaries/the European Man series (March 22, 10.30am-1pm); Digital documentaries (March 22, 2pm - 4pm); High Definition (March 23, 11am-1pm); filmmaker John Alpert on doc ethics (March 23, 2pm - 4pm). Alpert will be honored later, at 8.30, at the Pavlos Zannas cinema.

EDN

The European Documentary Network’s annual pitching forum starts March 21, with final presentations this weekend and a March 23 awards presentation at the Olympion’s Green Room at 7.30pm.

[03] Press Beat

The daily press conferences at the Olympion’s lower café have provided insight into filmmakers like Norway’s Sjur Paulsen. He talked about taking the risk of making “Loop”, about people off the beaten pace of modern life: “I was 28 and making good money but I realized that I didn’t have a life.” Benita and Todd Sills, makers of the talked-about “Red without Blue”, about two identical twins, said it was vital to work closely with one of their subjects, even in the editing room.

Just Talking

Each day, there are documentary talks in English from 4-5pm at the 5th floor Olympion café. At Sunday’s session, director John Junkerman (“Japan’s Peace Constitution”) considered the trend of biographical, too-esoteric films by new Japanese filmmakers. The talk shifted to the dangers and opportunities of a world full of online videos and DVD ripping. Adam Hootnick (“Unsettled”) said: “I think a lot about the cultural impact of YouTube. Does everyone think they are Scorsese?”

The Mother Project

On March 17, the Tierney Gearon photo exhibit opened at the Macedonian Museum of Contemporary Art. While Gearon couldn’t make it, Jack Youngelson, who made a film about her, is in town. At his press conference he shared thoughts about Gearon and noted that making the film resulted in both of them reexamining their relationships with their children.

Breaks

There’s an Afro-pop concert by Macire Sylla and Djembe Fare on March 22 at Mylos (10.30pm) and a Vergina field trip on March 23 at 8.30am.

125 δωμάτια & suites
εστιατόρια & bar | συνεδριακές αίθουσες
στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Κομνηνών 11, 546 24 Θεσσαλονίκη
T 2310 269421, F 2310 274 358
e-mail: city@cityhotel.gr

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Αναγνωστοπούλου 31, Κολωνάκι, 106 73, Αθήνα
T/F 210 3613059
e-mail: athensales@cityhotel.gr

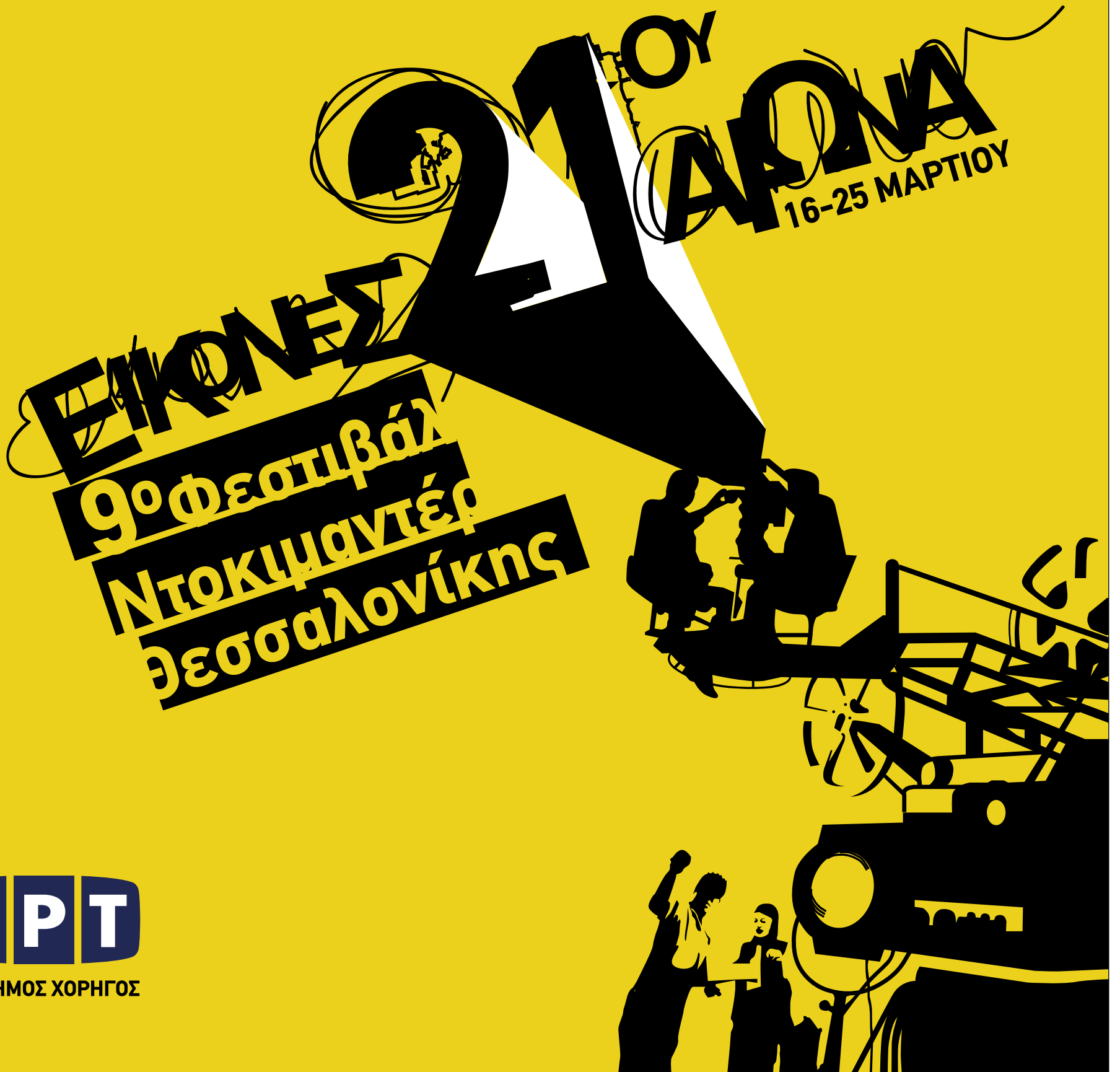
CITY HOTEL
THESSALONIKI
★★★★

Early check-in 10.00 | Late check-out 18.00 upon request

www.cityhotel.gr

**Η ΕΡΤ στηρίζει
το δημιουργό,
επενδύει
στον πολιτισμό.**

© karamella

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ